

Цитування:

Шульгіна В. Д. Рецензія на монографію М.О.Антошко «Музична культура Китаю від витоків до сучасності: взаємопроникнення художніх традицій та новацій». *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв* : наук. журнал. 2021. № 1. С. 249-250.

Шульгіна Валерія Дмитрівна,
доктор мистецтвознавства, професор,
професор Національної академії керівних кадрів
культури і мистецтв
shulgina_v@voliacable.com
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6007-2901>

Shuljghina V. (2021). Review to the monograph by M.O.Antoshko " China's musical culture from its origins to the present: the interpenetration of artistic traditions and innovations". National Academy of Culture and Arts Management Herald: Science journal, 1, 249-250 [in Ukrainian].

РЕЦЕНЗІЯ

на монографію М.О.Антошко «Музична культура Китаю від витоків до сучасності: взаємопроникнення художніх традицій та новацій»

Невід'ємною часткою історії Китаю є розвиток музичної культури. Адже саме мистецтво, давні традиції й творчі досягнення сучасників в усіх регіонах країни складають культуру Китаю. Внаслідок синтезу національних і європейських традицій у китайській музичній культурі сформувались нові жанрово-стильові напрями, теми, явища музичної мови, утворені завдяки засвоєнню принципів європейської гармонії й мелодії.

Перший розділ монографії висвітлює проблемні аспекти дослідження музичної культури Китаю в наукових теоріях минулого і сучасності. Також представлено світоглядну систему стародавнього Китаю як підґрунтя виникнення музичної традиції. Відтворено періодизацію процесу становлення музичної культури стародавнього Китаю як проблеми сучасного мистецтвознавства.

У другому розділі роботи науковцем яскраво відображений вплив філософсько-релігійних вчень на музичну культуру Китаю. Представлено культурно-освітній простір і культурно-освітнє середовище в контексті становлення традиційного музичного мистецтва Китаю. Відображеними в розділі є й особливості традиційних музичних жанрів в культурі Китаю.

Третій розділ побудований на відтворенні культурного перехрестя

традицій: старовинного китайського театру та музичного мистецтва. Науковець показує вплив музично-театрального мистецтва країн Сходу на традиційну музичну культуру Китаю та представляє особливості театрально-музичної мови стародавнього Китаю як архетип художньої культури.

У четвертому розділі відтворено спадковість як світоглядну домінуючу китайського суспільства: створення державних інституцій збереження культурної пам'яті. Цікавим підрозділом є Інститути Конфуція, які представляють ментальність китайського народу. Представлено сучасну трансформацію традиційних музичних жанрів та популяризацію традиційних музичних жанрів Китаю у світовому культурному просторі.

Наукова новизна монографії полягає в тому, що вперше було науково осмислено процес розвитку музичної культури Китаю. Виявлено особливості жанрових традицій китайської музичної культури, уточнено теоретичні позиції щодо динаміки розвитку музичної культури Китаю як наслідку синтезу національних та європейських традицій, конкретизовано зміст понять «художні традиції», поглиблено сукупність історико-теоретичних знань новим матеріалом, який дає змогу подальшого наукового розроблення в сфері музичної культури Китаю. Свого розвитку дістали

аналізування китайських народних пісень як традиційного жанру музичної культури Китаю. Для реалізації мети й розв'язання поставлених завдань у дослідженні використано комплекс взаємоузгоджених методів: історико-культурний та історико-контекстуальний – для вивчення історичних документів (законодавчих актів, рішень та звітів освітніх установ); архівних джерел (рукописів, епістолярного спадку) про традиційну музичну культуру Китаю; метод систематизації – для впорядкування матеріалів щодо вивчення традиційності жанрів музичного мистецтва.

Монографія має обґрунтовану авторську концепцію та чітку структуру. Є завершеною цілісною роботою. Слід зазначити, що

монографія відображає досить широку джерельну базу, яка містить документи, матеріали та нотні приклади, що яскраво представляють обрану тему.

Таким чином, монографія Антошко М.О. дозволяє зробити висновки, що це дослідження представляє практичну цінність та є вагомим внеском до культурологічного дискурсу.

*Стаття надійшла до редакції 18.09.2020
Отримано після доопрацювання 12.10.2020
Прийнято до друку 16.10.2020*